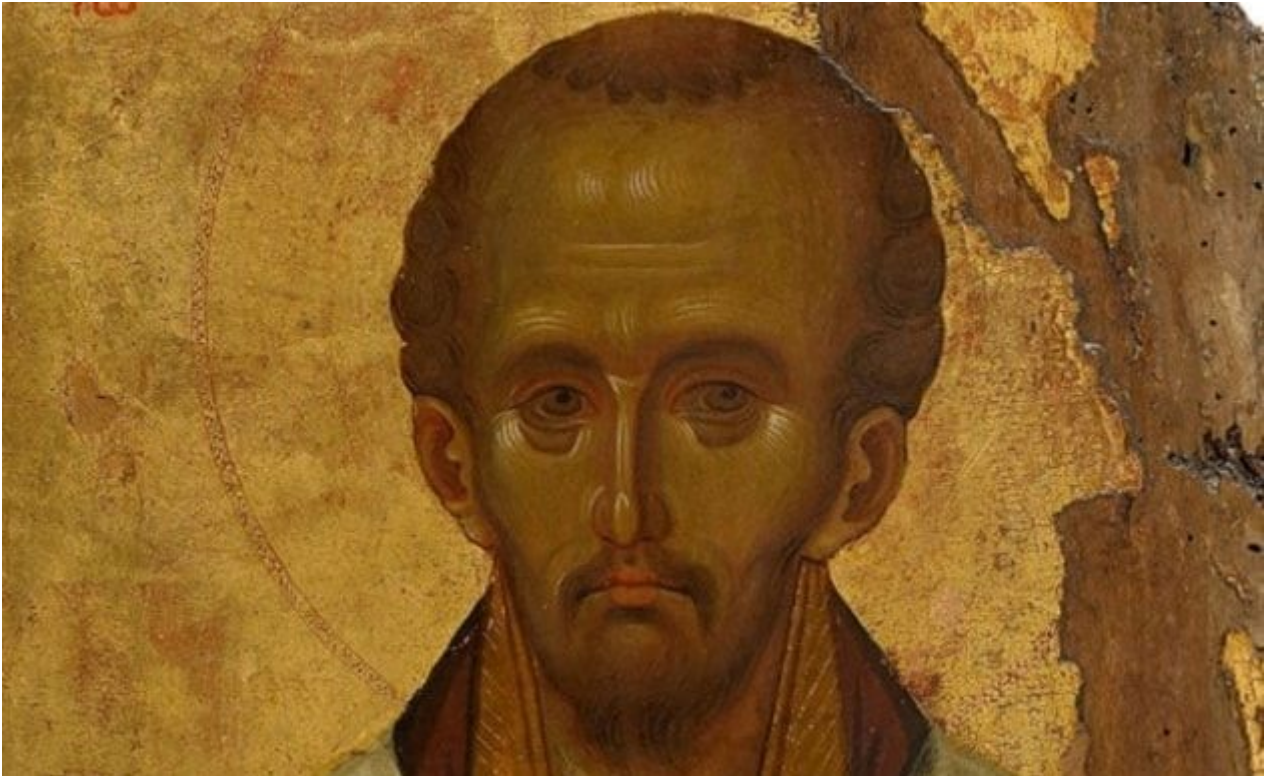

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Ο θεός είναι εκείνος, ο οποίος τα πάντα δημιουργεί και μεταμορφώνει και ρυθμίζει τα πάντα κατά την θέλησίν Του!

[/ Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου

Ει την Γένεσιν

Ομιλία Δευτέρα

Εις την αρχήν της δημιουργίας - Εις την αρχήν εδημιούργησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην

[...]

Ας εξετάσωμεν λοιπόν καλώς, εάν συμφωνήτε, την δύναμιν των λόγων, οι οποίοι ανεγνώσθησαν σήμερον, του μακαρίου Μωϋσέως.

Εμπρός προσέχετε, παρακαλώ, ακριβώς όσα λέγομεν. Διότι δεν λέγομεν ιδικάς μας

σκέψεις, αλλά όσα ακριβώς δύναται να παρέχη η χάρις του Θεού προς ωφέλειάν σας. Και ποία είναι αυτά;

Κατ' αρχάς εδημιούργησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. Αξίζει εδώ κανείς να απορή, διά ποίον λόγον ο μακάριος αυτός προφήτης [ο προφήτης Μωυσής], ενώ έζησεν έπειτα από πολλές γενεάς, εκθέτει αυτά εις ημάς. Ούτε απλώς ούτε ασκόπως. Διότι, όταν εξ αρχής έπλασε τον άνθρωπον ο Θεός μέσω του εαυτού του συνεζήτει με τους ανθρώπους καθ' ον τρόπον ήτο δυνατόν να ακούσουν οι άνθρωποι.

Τοιουτοτρόπως λοιπόν ήλθε προς τον Αδάμ, επέπληξε τον Καιν, συνεζήτησε με τον Νώε, κατέστησε ξένον τον Αβραάμ και όταν ολόκληρον το γένος των ανθρώπων εξώκειλεν εις πολλήν αμαρτίαν, ούτε τότε απεστράφη τελείως την ανθρωπότητα ο Δημιουργός του Κόσμου.

Αλλά επειδή μετά ταύτα έγιναν ανάξιοι της οικειότητός Του, επιθυμών να ανανεώση την αγάπην προς αυτούς, στέλλει επιστολάς, όπως προς ανθρώπους, οι οποίοι ευρίσκονται μακράν, προσπαθών να επαναφέρη πλησίον του το ανθρώπινον γένος.

Και έστειλε μεν τας επιστολάς ο Θεός, τας έφερε δε ο Μωυσής. Τι λέγουν λοιπόν αι επιστολαί; Κατ' αρχάς εδημιούργησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. Εξέταζε λοιπόν, αγαπητέ, τους λόγους του θαυμαστού αυτού προφήτου και το εξαίρετον αυτών.

Διότι όλοι μεν οι άλλοι προφήται είπον ή όσα θα γίνουν μετά πολύν χρόνον ή όσα θα συμβούν κατά τους χρόνους των. Ο δε μακάριος αυτός προφήτης, ενώ έζησε έπειτα από πολλές γενεάς, οδηγούμενος από την χείρα του Θεού, ηξιώθη να είπη όσα προ της εμφανίσεώς του εδημιουργήθησαν από τον πλάστην του κόσμου.

Διά τούτο και ως εξής ήρχισε τον λόγον: «Κατ' αρχάς εδημιούργησεν ο θεός τον ουρανόν και την γην», σχεδόν προς όλους μας με καθάραν την φωνήν λέγων: μήπως λοιπόν λέγω αυτά δίδασκόμενος από κάποιον άνθρωπον; Εκείνος, οποίος έδωσεν εις αυτά ύπαρξιν από την ανυπαρξίαν.

Αυτός παρώρμησε και την γλώσσάν μου εις την εξήγησιν των. Ωσάν λοιπόν να μη ακούετε πλέον αυτά από τον Μωυσέα, αλλά διά της γλώσσης αυτού από τον ίδιον τον Θεόν των όλων.

Έτσι παρακαλώ, να προσέχωμεν εις όσα λέγονται και να χαιρώμεθα διά τας σκέψεις μας που είπομεν. Διότι οι λογισμοί των ανθρώπων λέγουν, ότι ενέχουν δειλίαν και είναι εσφαλμένα οι σκέψεις των.

Με πολλήν ευγνωμοσύνην ας δεχώμεθα όσα λέγονται, χωρίς να υπερβαίνωμεν τα ανθρώπινα μέτρα και να ασχολούμεθα με όσα υπερβαίνουν τας δυνάμεις μας.

Τούτο ακριβώς έχουν πάθει οι εχθροί της αληθείας, οι οποίοι ήθελαν να εξαρτήσουν το παν από τας σκέψεις των και δεν ηννόησον, ότι είναι αδύνατον η ανθρωπίνη φύσις να εξετάση την δημιουργίαν του Θεού.

Και διατί αναφέρω την δημιουργίαν του Θεού; Ο άνθρωπος δεν έχει την δύναμιν ούτε του συνανθρώπου του την τέχνην να εξετάση. Ειπέ μου λοιπόν, πώς από την μεταλλοτεχνίαν γίνεται ο χρυσός, ή πώς καθαρίζεται από την άμμον η ύαλος;

Αλλά δεν ημπορείς να απαντήσης. Εάν λοιπόν αυτά, τα οποία ευρίσκονται προ των οφθαλμών και τα οποία η ανθρωπίνη σοφία επεξεργάζεται λόγω της καλωσύνης του Θεού, δεν δύνασαι να μάθης, τα δημιουργήματα του Θεού προσπαθείς, άνθρωπε, να εξετάσης; Ποίας συγγνώμης δύνασαι να τύχης;

Ποίαν απολογίαν θα κάμνης φθάνων εις τοιούτον σημείον παραφροσύνης και ασχολούμενος με όσα υπερβαίνουν τας δυνάμεις σου; Διότι το να λέγης ότι ο κόσμος έχει γίνει από υπάρχουσαν ύλην και να μη παραδέχεσαι, ότι εδημιούργησεν αυτόν ο δημιουργός των πάντων εκ της ανυπαρξίας, τούτο θα ήτο απόδειξις εσχάτης παραφροσύνης.

Κλείων λοιπόν των αγνωμόνων τα στόματα ο μακάριος ούτος προφήτης, όταν επρόκειτο να κάμη αρχήν του βιβλίου, ως εξής αρχίζει: «Εις την αρχήν εδημιούργησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην». Όταν λοιπόν ακούσης συ εδημιούργησε», τίποτε άλλο μη ερευνης, αλλά με ταπεινοφροσύνην πίστευε εις ό,τι ελέχθη.

Διότι ο θεός είναι εκείνος, ο οποίος τα πάντα δημιουργεί και μεταμορφώνει και ρυθμίζει τα πάντα κατά την θέλησίν Του. Και πρόσεχε το μέγεθος της συγκαταβάσεως.

Καθόλου δεν συζητεί περί αοράτων δυνάμεων, ούτε λέγει, ότι εν αρχή ο Θεός εδημιούργησε τους αγγέλους ή τους αρχαγγέλους. Και δεν μας ήνοιξεν αυτόν τον δρόμον της διδασκαλίας απλώς και ασκότως.

Επειδή λοιπόν απευθύνετο προς τους Ιουδαίους οι οποίοι συνεκινούντο από την παρούσαν ζωήν και δεν ηδύναντο τίποτε νοητόν να συλλάβουν διά του νου, από τα

αισθητά πλέον αυτούς οδηγεί προς τον Δημιουργόν των όλων, διά να λατρεύσουν Αυτόν, αφού γνωρίσουν τον τεχνίτην του παντός από τα έργα Του και να μη παραμείνουν εις τα δημιουργήματα.

Διότι, εάν και μετά τούτο δεν έπαυον να θεοποιούν τα κτίσματα και να επιδεικνύουν σεβασμόν εις τα άνευ αξίας είδωλα, εις ποίον σημείον παραφροσύνης θα εσύροντο, εάν ο Κύριος δεν προέβαινεν εις τόσον μεγάλην συγκατάβασιν.

Από το βιβλίο «Ιωάννου Χρυσοστόμου Έργα, τόμος 41,» (Βιβλιοθήκη των Ελλήνων), εισαγωγή Ηλίας Οικονόμου, μετάφραση-σχόλια Χαράλαμπος Παπαθανασίου, Χαράλαμπος Μόσχος.

ΠΗΓΗ: [ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ](#)